

Kesällä menee kovaa

19.6.82

Mihin tässä maailmassa enää voi luottaa? Länsi-Saksa häviää Algerialle jalkapallossa. Koivistosta tulee Komulainen, ties vaikka olisi vähemmistökomulainen. Kepu valitsee Paavo Väyrysen. Jaakko Itälä hylkää Suomen kaikki liberaaliset puolueet. Alkon viina-autot kaatui-levat. Norsut käyvät iskelmä-tien yli. Herastuomarit räykkää-vät sikoja. Papit ampuvat kar-huja. Ässä-arpaa uudistetaan. Suurvallat uhkaavat olla käyttä-mättä ydinaseita.

Mutta yksi on, johon voi luot-taa. Suomen Kesä.

Siinä hän taas seisoo lailla vanhan ystävän, saapuneena suoraan Kuolan kansainvälisistä kesäkisoista, valmiina kaata-maan kaikki entiset ennätysen-sä.

Hänen kunnialistansa on jo nyt todella mittava. Sataan vuo-teen ei missään ole ollut niin kylmää kuin Suomessa kesällä. Tuhanteen vuoteen ei ole sata-nut niin paljon kuin Suomessa kesällä. Miljoonaan vuoteen Il-matieteen laitos ei ole ennusta-nut niin pieleen kuin Suomessa kesällä.

Suomen Kesän tuloskehitys on todella ollut vakuuttava. Vie-lä B-pojissa 30-luvulla Lapuan piirikunnallisissa Suomen Kesäl-tä ei osattu odottaa mitään ih-meellistä. Hän ei mitenkään erottunut joukosta, oli lämmin ja aurinkoinen, kuten kesät mis-sä tahansa muualla.

—Se nyt oli vähän sellaista, ei ollut kunnon vehkeitä ja val-mennusmenetelmätkin olivat si-tä sun tätä, Suomen Kesä muis-telee.

Mutta jo sotavuosina Suomen Kesä alkoi osoittaa kykyjään. Russakoita ja muita pikkuhyön-teisiä paletui suurin joukoin. Jälleenrakennusvaiheen ylikun-tovaiheen jälkeen kehitys jatkui niin, että 70-luvun alkupuolella Suomen Kesä tempaisi lumet maahan toukokuun lopulla ja tappoi laumoittain pikkulintuja.

Tuo ennätys säilyi viime vuo-teen saakka, jolloin Kesä saavut-ti pitkään haaveilemansa satami-sen Suomen mestaruuden. Jo karsinnoissa hän kukisti Esterin näyttöstyylin. Semifinaaleissa kaatui kirkkaasti Lomaliitto ja tiukassa loppuottelussa jopa Maataloustuottajien Keskusjär-jestö.

—Se oli kyllä kova paikka, Suomen Kesä myhäilee. —Mut-ta siinä auttoi olennaisesti ylei-sön tuki, erityisesti Suomen Voi-malaitosyhdistyksen huikea hur-raus, hän tunnustaa reilusti.

Mutta sisimmässään Suomen Kesällä on aimo annos tervettä kunnianhimoa. Sen osoittavat tämän vuoden loistosaavutuk-set. Jo kauden alkuvaiheessa ovat kaatuneet niin lumisateen kuin kylmyydenkin maailma-nennätykset.

—Entäs jatkossa? Vieläkö on parempaa luvassa? On puhuttu, että olisit jo lopettelemassa?

—No tiedä häntä, vaikka ko-villehan tämä joskus ottaa. Ote-taan nyt vuosi kerrallaan ja kat-

sotaan sitten. Mutta Irkutskin MM-kisoihin tässä ainakin vielä tähdätään. Siellä porukka on to-sikovaa. Nykykunnossani uskoisin kyllä selviäväni Alaskasta ja Grönlannista, mutta Siperian kanssa voi tehdä tiukkaa, kun sillä on kotikenttäetu. Siinä täy-tyy kaiken mennä putkeen ja vähän ylikin.

Emme häiritse Suomen Kesää tämän pitemmälle, jätämme hä-net valmentautumaan tuleviin suuriin haasteisiin. Tiedämme, että hän yrittää parhaansa joka tilanteessa. Suomi voi olla ylpeä Kesästään. Ties mihin vielä pää-tyy. Vaikka ennätysten kirjaan. Nytkin hän jää harjoittelemaan kovaa pakastevihannesohjel-maansa. Tarkoitus on päästä niin integroituun tuotantoon, et-tei vihanneksia tarvitse sulattaa kylvön ja syömisen välillä ollen-kaan, pakasteina vain routaan ja sieltä sitten syksyllä yhtä jäisinä kaappiin. Säästyy energiaa.